

۱- معنی مقابل کدام گروه واژه‌ها، درست است؟

- (الف) پلاس: جامه‌های خشن و پشمینه که درویشان پوشند. (ب) خانقاه: محل اجتماع درویشان و مرشدان را گویند.
(ج) تقریظ: اشعار ستایش‌آمیز دربارهٔ یک شخص یا یک کتاب (د) مکاری: کسی که با مکر و حيله بر گروهی مسلط می‌شود.
(۱) الف، ب (۲) الف، ج (۳) ب، د (۴) ج، د

۲- در کدام گزینه، همهٔ معانی مقابل واژه، درست است؟

- (۱) حرب: نزاع، شمشیر، نیزه (۲) توقیع: فرمان، مهر کردن، نامهٔ کوتاه
(۳) غیرت: رشک‌بردن، حمیت، تعصب (۴) مقرر: معلوم، تعیین‌شده، اقرارکننده

۳- معانی واژه‌ها که در مقابل آن‌ها آمده است «همگی» درست است؛ به جز

- (۱) (مقال: گفتار) (جُل: پوشش) (۲) (لطیفه: گفتار نغز) (گرم‌رو: کوشا)
(۳) (کفایت: بسنده) (عماد: تکیه‌گاه) (۴) (دستاورد: پیامد) (تنیده: در هم بافتن)

۴- در کدام گروه کلمه، غلط املائی وجود دارد؟

- (۱) افسر و دیهیم، سنان و سرنیزه، درع و زره (۲) مزیح و شوخی، حاذق و چیره‌دست، شبخ و نظیر
(۳) سخره و ریشخند، توش و توان، وقاحت و بی‌حیایی (۴) اوان و هنگام، نسیان و فراموشی، حسیض و فرود

۵- املائی کدام بیت، درست است؟

- (۱) از نالهٔ نی هر کس هُشیار نمی‌گردد (۲) مرا بیدار مانده چشم و گوش و دل که چون یابم
(۳) هیبت او کوه را بند کمر درشکست (۴) وصال یار به ما بس که نغض پیمان کرد
از صور قیامت هم بیدار نمی‌گردد
به چشم از صبح برقی یا به گوش از وحش حزایی
سولت او چرخ را سقف گهر درشکست
به عهد بعد رسانیم عهد قریبا را

۶- در کدام عبارت، غلط املائی وجود دارد؟

- (۱) دل، ضعیفان مهمل نگیرد که موران به اتفاق شیر را عاجز کنند.
(۲) چاره ندید که با او به مصالحت گرایند و به اجرت کشتی مسامحت نمایند.
(۳) لعیم بدگوهر همیشه ناصح باشد تا به منزلتی رسد، پس تمتای دیگر منازل برد.
(۴) هر چند اخلاق او بیشتر آزموذ، ثقت او به وفور کفایت فهم وی زیادت گشت.

۷- آثار منسوب به چند نویسنده یا شاعر درست است؟

(تحفة الاحرار: جامی) (روزها: اسلامی ندوشن) (مرصادالعباد: نجم دایه) (جوامع الحکایات و لوامع الزوایات: نصرالله منشی) (فرهاد و شیرین:

نظامی)، (هم‌صدا با حلق اسماعیل: نادر ابراهیمی) (حملهٔ حیدری: باذل مشهدی)

- (۱) سه (۲) چهار (۳) پنج (۴) شش

۸- تعداد تشبیهات کدام بیت، بیشتر است؟

- (۱) ای بهشتی‌رخ طوبی‌قد خورشیدلقا (۲) از طاق ابروانت وز تار گیسوانت
(۳) تو مهر درخشنده و من ذرهٔ محتاج (۴) گاهی از جلؤ شیرین‌روشی مجنونم
بشنو این بیت خوش از خسرو جاویدلقا
هم خستهٔ کمانیم هم بستهٔ کمندیم
تو خانه‌فروزنده و من خانه‌به‌دوشم
گاهی از خندهٔ شیرین‌منشی فرهادم

۹- آرایه‌های بیت زیر کدام‌اند؟

«چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی که پرده بر دل خونین به بوی او بدریدم»

- (۱) تشبیه، مجاز، تلمیح، تضاد (۲) ایهام، تشبیه، جناس، کنایه
(۳) کنایه، تشبیه، حس‌آمیزی، مجاز (۴) مجاز، ایهام، مراعات نظیر، حس‌آمیزی

۱۰- آرایه‌های مقابل همهٔ ابیات تماماً درست است؛ به جز

- (۱) لاله دل در دم جان‌بخش سحر می‌بندد (۲) از آن دل‌بستگی دارد دل ما با سر زلفش
(۳) به روز حشر چو بوی تو بشنود خواجه (۴) چنان کاندر پریشانی سرفرازی کند زلفش
غنچه جان پیشکش باد صبا می‌آرد (حسن تعلیل، مراعات نظیر)
که هر تازی ز گیسویش رگی با جان ما دارد (حس‌آمیزی، مجاز)
ز خاک مست برون افتد و کفن بَدَرَد (تناقض، استعاره)
توانایی چشم ساحرش در ناتوانی بود (استعاره، اسلوب معادله)

۱۱- ترتیب آرایه‌های «جناس، تشخیص، مجاز، تضاد» در کدام ابیات است؟

- الف) پیش رفتار تو پا برنگرفت از خجلت
ب) ای نسیم کوی معشوق این چه باد خرم است
ج) پی دیدن خرامش سر کوجه‌ها ستادم
د) چگونه از خط حکم تو سر بگردانم
- ۱) الف، ب، د، ج
۲) ب، الف، ج، د
۳) ب، الف، د، ج
۴) د، ب، ج، الف

۱۲- در متن زیر چند «ترکیب وصفی» و چند «وابسته پیشین» به ترتیب، به کار رفته است؟

- «این معلم شریف باسواد، سفارش کرده بود که اگر سر قبر ویکتور هوگو رفتم، از جانب او فاتحهای برای این نویسنده بزرگ بخوانم. این نامه مرا به فکر انداخت. متوجه شدم که قدرت قلم این نویسنده تا چه حد بوده است.»
- ۱) شش، پنج
۲) هفت، چهار
۳) هفت، پنج
۴) هشت، پنج

۱۳- در همه مصراع‌ها «نهاد + مفعول + مسند + فعل» است؛ به جز

- ۱) درون فروماندگان شاد کن
۲) خدائوند زر برکنند چشم دیو
۳) گرم خوانده‌ام سیرت سروران
۴) مژگان تو دل را هدف تیر ستم ساخت

۱۴- تعداد مسند در کدام ابیات، یکسان است؟

- الف) در عالم زیبایی تو خواجه معروفی
ب) ساقی از این مقام شد صبح نشاط، شام شد
ج) در سرم هست که خاک کف پای تو شوم
د) با وجود تو نمانده است امیدی ما را
- ۱) الف، د
۲) الف، ج
۳) ب، ج
۴) ب، د

۱۵- با توجه به بیت «دلدار که گفتا به توام دل نگران است / گو می‌رسم اینک به سلامت نگران باش» کدام مورد کاملاً درست است؟

- ۱) بیت فاقد مفعول است.
۲) در بیت، چهار نهاد وجود دارد.
۳) دو جمله اسنادی در بیت وجود دارد.
۴) دو واژه مرکب در بیت وجود دارد.

۱۶- «ان» در کدام مصراع‌ها به ترتیب «نشانه جمع، صفت فاعلی، نشانه نسبت» است؟

- الف) کجا افتاد آن مجنون در این دوران نمی‌دانم
ب) چه می‌خواهد از این مسکین سرگردان نمی‌دانم
ج) به جز تو در همه گیتی دگر جانان نمی‌دانم
د) در این حدیقه هنوز از سیاهکارانم
- ۱) الف، ب، د
۲) الف، د، ج
۳) د، الف، ب
۴) الف، د، ج

۱۷- مفهوم بیت زیر از همه ابیات دریافت می‌شود؛ به جز

- «گر در طلبت رنجی ما را برسد شاید
چون عشق حرم باشد سهل است بیابان‌ها»
- ۱) چنان به عدل تو مشتاق بود دولت و ملک
۲) گر بود شوق حرم بُعد منازل سهل است
۳) به بوی آن که شی در حرم بیاسایند
۴) ای بادیه هجران تا عشق حرم باشد

۱۸- در همه ابیات، شاعر تواضع و فروتنی را امری پسندیده می‌داند؛ به جز

- ۱) تواضع مرد را دارد گرامی
۲) تواضع بود با بزرگان ادب
۳) اگر زبردستی بیفتد رواست
۴) نیامیزند با هم مردمان از نخوت دولت
- ز کبر آید بدی در نیک‌نامی
بود با فرومایگان مسکنت
زبردست افتاده مرد خداست
پس از افتادگی از هم جدایی نیست یاران را

۱۹- مفهوم کلی کدام بیت، متفاوت با سایر ابیات است؟

- ۱) منتظر گشتند زخم قهر را
۲) منتظری تا ز روزگار چه خیزد
۳) منتظر راحت، نتوان نشست
۴) بر بوی همدمی که بیابم یگانه‌رنگ
- قهر آمد نیست کرد آن شهر را
عقل بخندد جز انتظار چه خیزد
کان به چنین عمر نیاید به دست
عمرم در آرزو شد و در انتظار هم

۲۰- مفهوم کَلّی رباعی زیر، با کدام بیت قرابت دارد؟

«رازِی که خطرکنندگان می‌دانند
با بال شکسته پرگشودن هنر است
۱) گر خون تو ریخت خصم بدگوهر تو
۲) اگر جنازهٔ سعدی به کوی دوست درآرند
۳) ای دل به راه دوست اگر سر نهاده‌ای
۴) سر به پیش انداختن در زندگانی خوش‌نماست»

در بازی خون برندگان می‌دانند
این را همهٔ پرنندگان می‌دانند
شد خون تو سرخ‌رویی محشر تو
زهی حیات نکونام و مردنی به شهادت
از جا مرو که شرط طلب استقامت است
زیر شمشیر شهادت گردن‌افرازی خوش است

۲۱- با توجّه به ضرب‌المثل «از ماست که بر ماست» مفهوم کدام بیت، متفاوت با سایر ابیات است؟

۱) دام تزویری که گسترديم بهر صيد خلق
۲) دود آهي است بنایي که تو می‌سازی
۳) کشت دروغ بار حقیقت نمی‌دهد
۴) ز تخم تلخ نخورده است کس بر شیرین

کرد ما را پایبند و خود شدیم آخر شکار
چاه راهی است کتابی که تو می‌خوانی
این خشک‌رود چشمهٔ حیوان نمی‌شود
ز شاخ بيد نچیده است هیچ کس بادام

۲۲- مفهوم عبارت زیر، با کدام بیت قرابت دارد؟

۱) یوسفانم بستۀ چاه زمین‌اند ارنه من
۲) گر چاه کند که من در آن چاه افتم
۳) در خم زلف تو آویخت دل از چاه زنج
۴) ای که تو از ظلم چاهی می‌کنی

«از بیم عقرب جرّارهٔ دموکراسی قرن بیستم، ناچار شده به مار غاشیۀ حکومت سرهنگ‌ها پناه ببرد.»
چشمه‌های خون ز رگ‌های زمین بگشودمی
آن چاه‌کننده را همان چاه بس است
آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد
از برای خویش دامی می‌تنی

۲۳- کدام بیت با بیت زیر، قرابت مفهومی دارد؟

«باز آ که در هوایت خاموشی جنونم
۱) فریاد کز غم تو فریادرس ندارم
۲) کوه از سیل سرشکم در صدا آید، بلی
۳) اگر این داغ جگرسوز که بر جان من است
۴) سنگ را در ناله می‌آرد وداع دوستان»

فریادها برانگیخت از سنگ کوهساران
با که نفس برآرم چون هم‌نفس ندارم
گریۀ من سنگ را در نالۀ زار آورد
بر دل کوه نهی سنگ به آواز آید
بیستون فریادها در ماتم فرهاد کرد

۲۴- مفهوم نوشته‌شده در مقابل کدام بیت، درست است؟

۱) بد ز بدگوه‌ران پدید آید
۲) نه دهانی است که در وهم سخندان آید
۳) عشق برداشت ز کوچک‌دلی از خاک مرا
۴) فلک چو دید سرم را اسیر چنبر عشق

هر کسی آن کند کز او شاید
مگر اندر سخن آیی و بدانند که لب است
ورنه ویرانهٔ من قابل تعمیر نبود
بیست گردن صبرم به ریسمان فراق
(تأثیر هم‌نشین)
(ارزش خاموشی)
(آفرینش انسان از عشق)
(ناشکیبایی)

۲۵- مفهوم کدام بیت با ابیات دیگر متفاوت است؟

۱) عشق در معشوق فانی‌گشتن است
۲) حال دل‌سوختهٔ عشق کسی می‌دانند
۳) حال ما راه‌روان آبله‌پا می‌دانند
۴) غم دل با تو نگویم که تو در راحت نفس

مردن او را زندگانی‌گشتن است
که به دل داغ تو را در عوض مرهم زد
که نفس‌سوخته در ریگ روان افتاده است
نشناسی که جگرسوختگان در الم‌اند

۱- گزینۀ «ا» معنی مقابل گروه واژه‌های «الف» و «ب» درست است. معنای صحیح واژه‌هایی که نادرست معنا شده‌اند:

«ج»: تفریط: ستودن، نوشتن یادداشتی ستایش آمیز دربارهٔ یک کتاب
 «د»: مکاری: کسی که اسب و شتر و الاغ کرایه می‌دهد یا کرایه می‌کند.
 ۲- گزینۀ «ب» معنای صحیح واژه‌ها مطابق واژه‌نامه کتاب: گزینۀ (۱): حرب: آلت حرب و نزاع، مانند شمشیر، خنجر، نیزه و ...
 گزینۀ (۲): توفیع: امضاکردن فرمان، مُهر کردن نامه و فرمان
 گزینۀ (۴): مقزّر: معلوم و تعیین شده «اقرارکننده» معنی واژه مقزّر است.
 ۳- گزینۀ «ا» در این گزینۀ واژه دستاورد درست معنی شده است؛ اما تنیده صفت مفعولی است به معنی «درهم‌بافته» که به اشتباه به صورت مصدری «در هم بافتن» معنی شده است.
 ۴- گزینۀ «ب» در این گزینۀ، واژه شَبَح (سایه، کالبد) با توجه به هم‌نشینی آن با نظیر غلط است و باید به صورت شبیه (مثل و همانند) بیاید.
 ۵- گزینۀ «ا» غلط‌های املائی موجود در سایر گزینۀها و شکل صحیح آن‌ها:
 گزینۀ (۲): حِزًا ← هِزَا
 گزینۀ (۳): سولت ← صولت
 گزینۀ (۴): نقض پیمان ← نقض پیمان
 ۶- گزینۀ «ب» لعیم نادرست است و صورت صحیح این واژه، لثیم به معنی «پست و فرومایه» است.
 ۷- گزینۀ «ب» معرّفی آثاری که نادرست معرّفی شده‌اند:
 (۱) «جوامع الحکایات و لواعم الزّوایات» اثر سدیدالدین محمّد عوفی است.
 (۲) مثنوی «فرهاد و شیرین» سرودهٔ وحشی بافقی است. («خسرو و شیرین» سرودهٔ نظامی است).
 (۳) «هم‌صدا با حلق اسماعیل» عنوان مجموعه شعری است از سید حسن حسینی. نام کتاب «هم‌صدا با حلق اسماعیل» در چاپ سال ۹۶ کتاب فارسی ۲ نیست.
 ۸- گزینۀ «ب» در این گزینۀ چهار تشبیه به کار رفته است:
 ۱- شیرین‌روش (کسی که راه و روش و یا راه‌رفتنش مثل شیرین است).
 ۲- من مثل مجنون هستم.
 ۳- شیرین‌منش (کسی که منشی همچون شیرین دارد).
 ۴- من مثل فرهاد هستم.
 بررسی تشبیهات سایر گزینۀها:
 گزینۀ (۱): الف) بهشتی‌رخ (کسی که رُخش همچون بهشت زیباست).
 ب) طوبی‌قد (کسی که قامتی همچون درخت طوبی دارد).
 ج) خورشیدلقا (کسی که چهره‌ای همچون خورشید دارد). ۳ تشبیه
 گزینۀ (۲): طاق ابرو ← ۱ تشبیه «تار گیسو» را نیز مانند «کمند گیسو» می‌توان اضافهٔ تشبیهی دانست که در پاسخ سؤال تأییری ندارد).
 گزینۀ (۳): الف) تو مثل مهر درخشنده هستی.
 ب) من مثل ذره محتاج هستم. ← ۲ تشبیه
 ۹- گزینۀ «ب» بیت مورد سؤال فاقد حس آمیزی است؛ پس به راحتی می‌توان گزینۀهای (۳) و (۴) را رد کرد. هم‌چنین تلمیح و تضادی هم در بیت دیده نمی‌شود و گزینۀ (۱) را نیز می‌توان کنار گذاشت.
 بررسی آرایه‌های بیت براساس گزینۀ (۲):
 ایهام: بو ← ۱- رایحه ۲- آرزو و امید
 تشبیه: گوینده خود را به غنچه تشبیه کرده است.
 جناس: کوی و بوی / بر و سر
 کنایه: پرده‌دریدن: کنایه از آشکارساختن / دل خونین: کنایه از دل آزرده و رنجور
 ۱۰- گزینۀ «ا» در این گزینۀ «دل‌بستن لاله» و «جان‌داشتن غنچه و آن را به عنوان پیشکش به حضور صبا آوردن» تشخیص و استعاره است؛ اما بیت فاقد اسلوب معادله است. هیچ کدام از مصراع‌ها مثال و مصداقی برای یکدیگر نیستند.
 بررسی آرایه‌ها در سایر گزینۀها:
 گزینۀ (۲): حسن تعلیل: علت تعلّق و دل‌بستگی دل عاشق به زلف معشوق این است که تار گیسوی معشوق با جان عاشق وصل و پیوندی دارد. / مراعات

نظیر: زلف، تار و گیسو / دل و جان
 گزینۀ (۳): حس آمیزی: بوشنیدن / مجاز: خاک ← قبر
 گزینۀ (۴): تناقض: توانایی در ناتوانی است. / استعاره: سرافرازی کردن زلف، تشخیص و استعاره است.
 ۱۱- گزینۀ «ب» بررسی آرایه‌ها براساس گزینۀ (۳):
 «الف»: تشخیص: خجالت کشیدن و ناز داشتن درخت سرو
 «ب»: جناس: کوی و بوی
 «ج»: تضاد: ستادم (ایستادم) ← نشستم
 «د»: مجاز: خط مجازاً فرمان
 ۱۲- گزینۀ «ب» ترکیب‌های وصفی:
 ۱- این معلّم ۲- معلّم شریف ۳- معلّم باسواد ۴- این نویسنده ۵- نویسندهٔ بزرگ ۶- این نامه ۷- این نویسنده ۸- چه حد وابسته‌های پیشین:
 ۱- این معلّم ۲- این نویسنده ۳- این نامه ۴- این نویسنده ۵- چه حد
 ۱۳- گزینۀ «ب» خداوند زر (نهاد) چشم دیو را (مفعول) بر کند. (فعل) ← نهاد + مفعول + فعل
 بررسی سایر گزینۀها:
 گزینۀ (۱): [تو] (نهاد) درون فرومندگان را (مفعول) شاد (مسند) کن (= گردان).
 گزینۀ (۳): (من) سیرت سروران را (مفعول) کرم (مسند) خوانده‌ام (= نامیده‌ام).
 گزینۀ (۴): مژگان تو (نهاد) دل را (مفعول) هدف تیر ستم (مسند) ساخت (= کرد).
 ۱۴- گزینۀ «ب» در ابیات «ب» و «ج» سه مسند به کار رفته است:
 «ب»: صبح نشاط، شام شد / خواب خوشم حرام شد / بادهٔ خوش گوار هم [حرام شد].
 «ج»: من خاک کف پای تو شوم / من بر این هستم / بخت، موافق من نشود.
 بررسی سایر ابیات:
 «الف»: تو خواجهٔ معروفی (ی = هستی) / من بندهٔ گمنامم (= م = م = هستم) ← ۲ مسند
 «ب»: رخ خوب تو، دیباچهٔ هر امید است ← ۱ مسند
 «توجه» در بیت «ب» و در جملهٔ نخست، «شد» در معنای غیراسنادی و به معنی «رفت» است؛ بنابراین مسند در این جمله وجود ندارد: ساقی (نهاد) از این مقام (متمّم) شد (= رفت).
 «هست» در بیت «ج» (در سرم هست)، به معنی «حضور و وجود داشتن» است؛ بنابراین غیراسنادی است.
 «است» در مصراع اول بیت «د» فعل کمکی است نه فعل اسنادی: امیدی (نهاد) ما را (برای ما؛ متمّم) نمانده است (فعل).
 ۱۵- گزینۀ «ب» در این بیت دو جملهٔ اسنادی (جملهٔ دارای مسند) به کار رفته است:
 ۱- به توام دل نگران است (دل‌م به تو نگران است).
 ۲- نگران باش.
 بررسی سایر گزینۀها:
 گزینۀ (۱): «گفتا» نیاز به مفعول دارد و جملهٔ بعد، یعنی جملهٔ: به توام دل نگران است، مفعول این فعل است. همین وضعیت را فعل «گو» در مصراع دوم دارد. پس این بیت، دو مفعول دارد.
 «دقت داشته باشید که گاهی مفعول به صورت جمله یا عبارت (پیرو توضیحی) ذکر می‌شود.
 گزینۀ (۲): در این بیت، پنج جمله و پنج نهاد وجود دارد. نهاد جملات «گو»، «می‌رسم اینک» و «نگران باش» محذوف است و فقط در دو جملهٔ زیر نهاد ذکر شده است:
 ۱- دلدار گفتا ... ۲- دل‌م به تو نگران است.
 گزینۀ (۴): در این بیت فقط ساختمان واژهٔ «دلدار» مرگب است، بنابراین این بیت یک واژهٔ مرگب دارد.
 ۱۶- گزینۀ «ب» بررسی گزینۀها:
 «الف»: «دوران» ← «ان» در این واژه متعلّق به خود کلمه است و وند نیست.
 «ب»: سرگردان ← صفت فاعلی (سرگردان) = سر گرد + ان؛ یکی از

ساختارهای صفت فاعلی، «بن مضارع ج» ان است.

«ج»: جانان ← منسوب به جان

«د»: سیاهکاران ← نشانه جمع (سیاهکارها)

۱۷- گزینه «۱» مفهوم گزینه (۱) این است که همه شیفته عدل تو هستند همان‌طور که تشنگان به فرات تمایل دارند و رهروان به مگه. مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها این است که شوق رسیدن به هدف و معشوق، دشواری‌ها و ناملایمات راه را برای عاشق آسان می‌سازد.

۱۸- گزینه «۲» در گزینه (۲) شاعر معتقد است در برابر انسان‌های بزرگ تواضع نشانه ادب است ولی در برابر فرومایگان نشانه عجز و ضعف؛ پس در نظر شاعر، همیشه و در مقابل همه کس، امر پسندیده‌ای نیست. در سایر گزینه‌ها تواضع به طور کلی و بدون استثنا امری پسندیده و مطلوب دانسته شده است.

۱۹- گزینه «۱» در سه گزینه (۲)، (۳) و (۴) سخن از بیهوده و بی‌حاصل بودن انتظار است ولی در گزینه (۱) صحبت از نزول قهر و غضب الهی است و انتظار برای هلاکت و نابودی.

۲۰- گزینه «۴» مفهوم مشترک بیت سؤال و گزینه (۴) شوق شهادت داشتن و جان‌بازی و شهادت‌طلبی عاشقانه و هم‌چنین زیبایی شهادت و جان‌بازی است.

مفهوم سایر گزینه‌ها:

گزینه (۱): شهادت در راه وطن مایه سربلندی در قیامت است (این گزینه هم بی‌ارتباط با ابیات سؤال نیست).

گزینه (۲): کشته‌شدن در راه معشوق اوج خواسته و افتخار عاشق است.

گزینه (۳): استقامت و پایداری شرط اصلی عشق‌ورزیدن است.

۲۱- گزینه «۲» در گزینه (۲) مفهوم اصلی این است که آن‌چه بنا می‌کنی، نتیجه ظلم و ستم به دیگران است. در سایر گزینه‌ها مفهوم از ماست که بر ماست دیده می‌شود.

۲۲- گزینه «۳» در گزینه (۳) همانند بیت سؤال مفهوم از چاله برون آمدن و در چاه افتادن دیده می‌شود. مفهوم سایر گزینه‌ها:

گزینه (۱): عزیزان من در دل این زمین مدفون‌اند، گرنه من این زمین را از گریه و ناله نابود می‌کردم.

گزینه (۲): چاه‌کن خود به چاه می‌افتد.

گزینه (۴): ظلم ظالم به خودش بازمی‌گردد.

۲۳- گزینه «۴» در گزینه‌های (۲)، (۳) و (۴) صحبت از نالیدن کوه است؛ اما وداع دوستان در گزینه (۴)، نکته اصلی در انتخاب این گزینه است، زیرا «بازآ» در صورت سؤال، نشان از وداع و فراق دارد.

۲۴- گزینه «۴» در گزینه (۴) حافظ می‌گوید: آن‌گاه که سپهر، سرم را در حلقه عشق گرفتار دید، گردن صبر مرا با ریسمان فراق بست؛ این یعنی تقدیر صبر عاشق را از او می‌گیرد و او را ناشکیبا می‌سازد. مفهوم سایر گزینه‌ها:

گزینه (۱): رفتار مطابق ذات (از کوزه همان برون تراود که در اوست)

گزینه (۲): وصف لب و دهان کوچک یار

گزینه (۳): کمال‌بخشی عشق

۲۵- گزینه «۱» در گزینه (۱) سخن از فانی‌شدن عاشق در معشوق است در حالی که مفهوم مشترک سایر گزینه‌ها این است که تنها عاشق از حال عاشق آگاه است.